

Balinanın Karnında Korsan

Elif küçük bir korsan gemisinin kaptanıdır. Bir gün devasa bir balina gemiyi yutunca, Elif mürettebatıyla birlikte balinanın karnında mahsur kalır. Karanlık, korkunç ve bilinmezliklerle dolu bu yolculukta Elif, korkusuna rağmen çıkış yolunu bulmaya kararlıdır.



Bu kitap www.masalbenim.com ile oluşturulmuştur

Balinanın Karnında Korsan



Bu masal kitabı şuna aittir
babası

sevgilerle..

Elif her akşam yatmadan önce aynı şeyi yapardı. Odasındaki tahta sandığı açar, içinden eski bir haritayı çıkarırdı. Parmağını denizlerin üzerinde gezdirirdi. "Bir gün," derdi kendi kendine, "bu okyanusları geçeceğim." Elif beş yaşındaydı ama hayalleri kocaman bir geminin yelkenleri kadar genişti. O gece pencereden tuzlu bir rüzgâr esti. Perdeler şiddetle sallandı. Dışarıdan tahta bir gıcirtı duyuldu. Elif yatağında doğruldu.





Elif pencereye koştu. Aşağıda, evin önündeki küçük göl büyümüştü. Suyun ortasında ahşap bir korsan gemisi sallanıyordu. Yelkenleri ay ışığında parlıyordu. Güvertede minik fenerler yanıp sönyordu. Elif gözlerini kırptırdı. Rüya mı görüyordu? Ama rüzgâr yüzünü okşuyordu, su sesi kulağına geliyordu. Gerçekti. Hızla korsan kıyafetlerini giydi. Çizgili gömleğini, deri yeleğini ve siyah şapkasını taktı. Kapıdan fırladı.

Elif iskeleye koştu ve gemiye atladı. Güverte ıslaktı, tuzlu kokuyordu. Dümen sımsıkı duruyordu. Elif dümeni kavradı. Yelkenler rüzgârla şişti. Gemi usul usul açık denize süzüldü. Gökyüzünde yıldızlar pırıl pırıl yanıyordu. Dalgalar geminin gövdesine hafifçe vuruyordu. Elif haritasını çıkardı ve pusulanın yönünü kontrol etti. "Güneybatıya," diye fısıldadı. Okyanus uçsuz bucaksızdı. Ama Elif'in yüreği kararlıydı.





Şafak sökerken deniz değişti. Su koyu yeşile döndü. Dalgalar yükseldi. Gemi sallanmaya başladı. Elif dümene tutundu. Birden suyun altından devasa bir gölge belirdi. Gölge gemiden çok daha büyüktü. Su kabardı, köpürdü. Kocaman bir balina yüzeye çıktı. Ağzı bir mağara girişi kadar genişti. Elif nefesini tuttu. Balina ağzını açtı ve gemiyi içine çekmeye başladı. Her şey karanlığa gömüldü.

Elif karanlıkta gözlerini açtı. Gemi durmuştu. Etraf ıslak ve sıcaktı. Havada garip bir tuzlu koku vardı. Elif cebinden küçük fenerini çıkardı ve yaktı. Fenerin ışığı etrafı aydınlattı. Balinanın karnındaydılar. Duvarlar pembemsi, yumuşak ve canlıydı. Tavandan ışıldayan damlacıklar sarkıyordu. Yerde sığ bir su birikintisi vardı. Elif titredi. Hem korkuyordu hem de merak ediyordu. "Buradan çıkmalıyız," dedi yüksek sesle.





Elif gemiden indi ve siğ suda yürümeye başladı. Adımları yankılanıyordu. Her yön aynı görünüyordu. Nereye gitmesi gerektiğini bilmiyordu. Feneri salladı ama karanlık her yandan sarıyordu. Elleri titriyordu. İçinden bir ses "Geri dön, saklan" diye fısıldadı. Elif durdu. Ayaklarını suyun içine gömdü. Gözlerini kapattı. "Korkuyorum," diye itiraf etti. Ama sonra haritasını hatırladı. Her haritanın bir yolu vardı. Buranın da olmalıydı.

Elif duvara yaklaştı ve elini pembemsi yüzeye koydu. Duvar hafifçe titredi. Bir kalp atışı hissetti. Balinanın kalp atışıydı. Gm. Güm. Güm. Elif kulak verdi. Kalp atışı bir yönden daha güçlü geliyordu. Sola doğru. "Kalp atışını takip edersem belki ağzına ulaşırım," diye düşündü. Korkusu hl vardı ama ayakları ilerlemeye başladı. Bazen cesaret, korku geçmeden atılan adımdı.





Elif kalp sesini takip ederek ilerledi. Yol daraldı, sonra genişledi. Önünde parlak bir boşluk açıldı. Devasa bir mağaraya benzeyen bir alana ulaştı. Burada her şey ışıldıyordu. Duvarlarda yosunlar turkuaz renkte parlıyordu. Elif hayretle etrafına baktı. Tam o sırada yerden bir titreşim geldi. Balina inledi. Derin, hüzünlü bir sestti. Elif anladı. Balina da korkuyordu. Karnındaki gemi onu rahatsız ediyordu. "Sana söz veriyorum," dedi Elif. "İkimiz de kurtulacağız."

Elif koşarak gemiye döndü. Dümeni kavradı ve yelkenleri indirdi. Gemiye olabildiğince küçülttü. Sonra balinanın duvarına seslendi. "Hazır mısın?" diye bağırdı. Balina gümbürdedi. Elif dümeni sola kırdı. Gemi siğ suda kaymaya başladı. Kalp atışı hızlandı. Önlerinde bir ışık belirdi. Balinanın ağızı yavaşça açılıyordu. Tuzlu deniz havası içeri doldu. Elif var gücüyle dümeni tuttu. Gemi ışığa doğru fırladı. Dışarı çıkmışlardı!





Gemi sakin denizde süzülüyordu. Güneş tepeden parlıyordu. Balina yanlarında yüzüyordu. Gözleri yumuşaktı, minnettar görünüyordu. Elif balinanın sırtına doğru el salladı. Balina kuyruk yüzgeciyle suyu şıplattı. Sonra yavaşça dalgaların arasında kayboldu. Elif güvertede oturdu. Yanında bir kutu buldu. İçinde sıcak bir pizza dilimi vardı. Güldü. Denizin ortasında pizza! Bir lokma ısırıldı ve ufka baktı. Korkmuştu, evet. Ama duramamıştı. İşte cesaret buydu.